

Brusel 3. března 2016
(OR. en)

6655/16

Interinstitucionální spis:
2015/0281 (COD)

JAI 172
DROIPEN 46
COPEN 57
CODEC 226

POZNÁMKA

Odesílatel:	Předsednictví
Příjemce:	Rada
Č. předchozího dokumentu:	6439/16
Č. dok. Komise:	14926/15
Předmět:	Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o boji proti terorismu, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV o boji proti terorismu [první čtení] – obecný přístup

1. Komise dne 3. prosince předložila návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o boji proti terorismu, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV o boji proti terorismu. Od počátku ledna roku 2016 se návrhem intenzivně zabývá Pracovní skupina pro trestní právo hmotné s cílem připravit kompromisní znění, jež poslouží jako základ pro dosažení obecného přístupu na zasedání Rady konajícím se v březnu.
2. Konsolidované kompromisní znění návrhu směrnice, jež je výsledkem uvedených jednání, je obsaženo v příloze¹. Toto znění vychází ze snahy o dosažení rovnováhy mezi postoji vyjádřenými delegacemi, a to v rámci celkového kompromisu².
1. Rada se vyzývá, aby dosáhla obecného přístupu ohledně znění uvedeného v příloze, který bude základem pro budoucí jednání s Evropským parlamentem v rámci řádného legislativního postupu.

¹ Změny oproti návrhu Komise jsou vyznačeny **tučně**.

² Delegace CZ a SE mají výhradu parlamentního přezkumu.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o boji proti terorismu, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí 2002/475/SVV o boji proti terorismu

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 83 odst. 1 a čl. 82 odst. 2 písm. c) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropská unie se zakládá na univerzálních hodnotách lidské důstojnosti, svobody, rovnosti a solidarity, na úctě k lidským právům a základním svobodám. Je založena na zásadách demokracie a právního státu, zásadách, které jsou členským státům společné.
- (2) Teroristické činy představují jedno z nejzávažnějších porušení univerzálních hodnot lidské důstojnosti, svobody, rovnosti a solidarity, požívání lidských práv a základních svobod, na nichž je Evropská unie založena. Představují rovněž jeden z nejzávažnějších útoků proti demokracii a zásadám právního státu, které jsou členským státům společné a na nichž je Evropská unie založena.

- (3) Rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV¹ je základním kamenem reakce trestního soudnictví v boji proti terorismu. Právní rámec společný pro všechny členské státy, a zejména harmonizované definice teroristických trestných činů slouží jako měřítko pro výměnu informací a spolupráci mezi příslušnými vnitrostátními orgány podle rámcového rozhodnutí Rady 2006/960/SVV², rozhodnutí Rady 2008/615/SVV³ a rozhodnutí Rady 2005/671/SVV⁴, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 603/2013⁵, rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV⁶ a rámcového rozhodnutí Rady 2002/465/SVV⁷.

¹ Rámcové rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o boji proti terorismu (Úř. věst. L 164, 22.6.2002, s. 3).

² Rámcové rozhodnutí Rady 2006/960/SVV ze dne 18. prosince 2006 o zjednodušení výměny operativních a jiných informací mezi donucovacími orgány členských států Evropské unie (Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 89).

³ Rozhodnutí Rady 2008/615/SVV ze dne 23. června 2008 o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti (Úř. věst. L 210, 6.8.2008, s. 1).

⁴ Rozhodnutí Rady 2005/671/SVV o výměně informací a spolupráci v oblasti teroristických trestných činů (Úř. věst. L 253, 29.9.2005, s. 22).

⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 603/2013 ze dne 26. června 2013 o zřízení systému „Eurodac“ pro porovnávání otisků prstů za účelem účinného uplatňování nařízení (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států, a pro podávání žádostí orgánů pro vymáhání práva členských států a Europolu o porovnání údajů s údaji systému Eurodac pro účely vymáhání práva a o změně nařízení (EU) č. 1077/2011, kterým se zřizuje Evropská agentura pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (Úř. věst. L 180, 29.6.2013, s. 1).

⁶ Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, (Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1).

⁷ Rámcové rozhodnutí Rady 2002/465/SVV ze dne 13. června 2002 o společných vyšetřovacích týmech (Úř. věst. L 162, 20.6.2002, s. 1).

- (4) V posledních letech došlo k prudkému rozvoji a nárůstu hrozby terorismu. Jedinci označovaní jako „zahraniční terorističtí bojovníci“ cestují do zahraničí za účelem terorismu. **Rada bezpečnosti OSN vyjádřila v souvislosti se zahraničními teroristickými bojovníky znepokojení v rezoluci Rady bezpečnosti OSN 2178 (2014). Rada Evropy v této souvislosti přijala v roce 2015 Dodatkový protokol k Úmluvě Rady Evropy o předcházení terorismu (CETS č. 196).** Vracející se zahraniční terorističtí bojovníci představují zvýšenou bezpečnostní hrozbu pro všechny členské státy EU. (...) Kromě toho Evropská unie a její členské státy čelí zvýšené hrozbě ze strany jednotlivců inspirovaných nebo řízených zahraničními teroristickými skupinami, kteří ale zůstávají v Evropě.
- (5) S ohledem na vývoj teroristických hrozeb a právních závazků Unie a členských států v rámci mezinárodního práva by ve všech členských státech mělo dojít k dalšímu sblížení definice teroristických trestných činů, (...) trestných činů spojených s teroristickou skupinou a trestných činů spojených s teroristickými činnostmi, aby komplexněji zahrnovala jednání související zejména se zahraničními teroristickými bojovníky a financováním terorismu. Tyto formy jednání by měly být trestné i v případě, jsou-li páčány prostřednictvím internetu včetně sociálních médií.
- (6) Trestné činy spojené s teroristickými činnostmi jsou velmi závažné povahy, jelikož mají potenciál vést ke spáchání teroristických trestných činů a umožnit teroristům a teroristickým skupinám udržovat a dále rozvíjet jejich trestnou činnost, což ospravedlňuje kriminalizaci takového jednání.

- (7) Trestné činy spojené s veřejným podněcováním k páchání teroristických trestných činů zahrnují mimo jiné glorifikaci a ospravedlňování terorismu nebo šíření zpráv či vyobrazení, včetně těch s oběťmi terorismu, jako způsobu získání publicity pro terorismus nebo k vážnému zastrahování obyvatelstva, za předpokladu, že takové jednání vede k nebezpečí možného spáchání teroristických činů. **V zájmu posílení opatření proti veřejnému podněcování ke spáchání teroristického trestného činu a rovněž s přihlédnutím k vysoké míře využívání technologií, zejména internetu, se zdá být vhodné, aby členské státy přijaly opatření vedoucí ke zrušení či blokování přístupu k internetovým stránkám, jež ke spáchání teroristických trestných činů veřejně podněcují. Jsou-li taková opatření přijata, musejí být zavedena transparentními postupy a musejí poskytovat přiměřené záruky, jimiž je zejména zajištěno, že se příslušná omezení nevymykají míře, v níž jsou nezbytná a přiměřená.**
- (8) Vzhledem k závažnosti ohrožení a nutnosti zastavit zejména příliv zahraničních teroristických bojovníků je nezbytné kriminalizovat vycestování do zahraničí **do země mimo Unii** za teroristickými účely, a to nejen s cílem páchat teroristické trestné činy a poskytovat nebo absolvovat výcvik, ale také účastnit se činností teroristické skupiny. **Kriminalizace podle této směrnice se omezuje na vycestování, jehož cílem jsou země mimo Unii, kde se dotyčné osoby hodlají účastnit teroristických činností a teroristických trestných činů. Cesta do cílového státu může být přímá nebo přes jiné, tranzitní státy.** Rovněž by mělo být kriminalizováno jakékoliv jednání, kterým se takové vycestování usnadňuje. **Není nezbytné kriminalizovat akt vycestování jako takový.**
- (9) Kriminalizace absolvování výcviku teroristů doplňuje stávající trestný čin poskytování výcviku a řeší specificky rizika, která představují osoby, jež se aktivně připravují na spáchání teroristických trestných činů, včetně těch, které nakonec konají samostatně.

- (10) V členských státech by mělo být trestné financování terorismu. **Kriminalizace by měla zahrnovat financování teroristických činů, teroristické skupiny i jiných trestných činů spojených s teroristickými činnostmi, jako například nábor a výcvik nebo vycestování pro teroristické účely, a to s cílem narušit podpůrné struktury napomáhající páchání teroristických trestných činů. (...)**
- (11) Mimo to by mělo být v členských státech trestným činem poskytování materiální podpory terorismu prostřednictvím osob činných v dodávkách nebo pohybu služeb, aktiv a zboží, včetně obchodních transakcí zahrnujících vstup do nebo výstup z Unie, **jako je prodej, nabývání nebo výměna kulturního statku archeologického, uměleckého, historického nebo vědeckého významu nezákonně přemístěného z oblasti ovládané v době přemístění teroristickou skupinou**, nebo prostřednictvím osob působících při takových dodávkách či pohybu jako zprostředkovatelé, a to jakožto napomáhání terorismu a nabádání k němu nebo jakožto financování terorismu, jde-li o jednání s vědomím, že tyto operace nebo výnosy z nich mají zcela nebo zčásti sloužit teroristickým účelům nebo že z nich budou mít užitek teroristické skupiny. **Pro účely účinného boje proti nezákonnému obchodování s kulturními statky coby zdroji příjmů teroristických skupin mohou být nezbytná další opatření.**
- (12) Pokus o vycestování do zahraničí za teroristickými účely by měl být trestný, stejně jako pokus o výcvik a nábor teroristů.
- (13) S ohledem na trestné činy uvedené v této směrnici se pojem úmyslu musí vztahovat na všechny prvky skutkové podstaty těchto trestných činů. Úmyslná povaha jednání nebo opomenutí může být vyvozena z objektivních, skutkových okolností.
- (14) Kromě toho sankce pro fyzické i právnické osoby, které spáchaly tyto trestné činy nebo za ně jsou odpovědné, by měly být stanoveny tak, aby odrážely závažnost těchto trestných činů.

- (15) Měla by být stanovena pravidla soudní příslušnosti, která zajistí účinné stíhání trestných činů **vymezených touto směrnicí**. Obzvlášť se jeví jako **vhodné** stanovit soudní příslušnost pro trestné činy spáchané poskytovateli výcviku teroristů bez ohledu na jejich státní příslušnost, vzhledem k možným dopadům takového jednání na území Unie a úzké materiální souvislosti mezi trestnými činy poskytování a absolvování výcviku teroristů.
- (15a) **K zajištění úspěšného vyšetřování a stíhání teroristických trestných činů, trestných činů spojených s teroristickou skupinou nebo trestných činů spojených s teroristickými činnostmi by orgány a osoby odpovědné za vyšetřování a stíhání těchto trestných činů měly mít možnost využít účinných vyšetřovacích nástrojů, jako jsou nástroje používané v boji proti organizované trestné činnosti nebo jiné závažné trestné činnosti. Mezi tyto nástroje by v příslušných případech a při zohlednění zásady proporcionality a povahy a závažnosti vyšetřovaných trestných činů podle vnitrostátního práva měly patřit například prohlídky jakéhokoliv osobního majetku, odposlechy, tajná sledování včetně elektronického sledování, pořizování zvukových záznamů v soukromých nebo veřejných dopravních prostředcích a na soukromých nebo veřejných místech a jejich uchovávání, jakož i pořizování obrazových záznamů osob ve veřejných dopravních prostředcích a na veřejných místech a jejich uchovávání (...) a (...) finanční vyšetřování. Mělo by být dodržováno právo na ochranu osobních údajů.**

- (16) Členské státy by měly přijmout (...) opatření na ochranu, podporu a pomoc, jež budou zaměřena na zvláštní potřeby obětí terorismu, **v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU⁸ a dle další úpravy touto směrnicí.** Obětí terorismu se rozumí oběť vymezená v článku 2 směrnice 2012/29/EU **jakožto fyzická osoba, která utrpěla újmu včetně fyzické, duševní či citové újmy či hmotnou ztrátu, které byly přímo způsobeny teroristickým trestným činem, a dále rodinný příslušník osoby, jejíž úmrtí bylo přímo způsobeno teroristickým trestným činem, který utrpěl újmu v důsledku úmrtí řečené osoby. (...) Rodinní příslušníci přeživších obětí terorismu podle definice článku 2 směrnice 2012/29/EU mají přístup ke službám podpory pro oběti a k ochranným opatřením v souladu se směrnicí 2012/29/EU.**
- (16a) Členské státy by měly zajistit zavedení příslušných mechanismů nebo protokolů, díky nimž bude možno aktivovat služby podpory schopné reagovat na zvláštní potřeby obětí terorismu bezprostředně po teroristickém útoku a následně tak dlouho, jak bude třeba. Takové služby podpory by měly zohledňovat skutečnost, že zvláštní potřeby obětí terorismu se mohou s průběhem času vyvíjet. V tomto ohledu by členské státy měly zajistit, aby se služby podpory v první řadě zaměřovaly přinejmenším na emocionální a psychologické potřeby nejzranitelnějších obětí terorismu, a aby všechny oběti terorismu informovaly o dostupnosti další emocionální a psychologické podpory včetně podpory a poradenství při traumatech.

⁸ Směrnice 2012/29/EU Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. října 2012, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu a kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2001/220/SVV ze dne 15. března 2001 (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 57).

- (17) Členské státy by měly (...) zajistit, aby **všechny oběti terorismu měly přístup k informacím o svých právech, o dostupných službách podpory a (...) programech odškodnění v členském státě, kde byl dotyčný teroristický trestný čin spáchán. Dotčené členské státy by měly přijmout patřičná opatření ve prospěch vzájemné spolupráce, aby zajistily, že oběti terorismu s bydlištěm v jiném členském státě, než je ten, kde byl teroristický trestný čin spáchán, získaly k uvedeným informacím faktický přístup.** Kromě toho by členské státy měly zajistit, aby oběti terorismu měly přístup k dlouhodobým službám podpory v zemi svého bydliště, a to i v případě, že k teroristickému trestnému činu došlo v jiném členském státě EU.
- (18) Vzhledem k tomu, že cílů této směrnice nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států jednajících samostatně, a proto jich z důvodu potřeby celoevropských harmonizovaných pravidel může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku 5 tato směrnice nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

- (19) Tato směrnice ctí zásady uznané v článku 2 Smlouvy o Evropské unii, respektuje základní práva a svobody a dodržuje zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie, včetně těch uvedených v hlavách II, III, V a VI této Listiny, které zahrnují mimo jiné právo na svobodu a bezpečnost, svobodu projevu a informací, svobodu sdružování a svobodu myšlení, svědomí a náboženského vyznání, všeobecný zákaz diskriminace, zejména založené na rase, barvě pleti, etnickém nebo sociálním původu, genetických rysech, jazyku, náboženském vyznání nebo přesvědčení, politických názorech či jakýchkoliv jiných názorech, právo na respektování soukromého a rodinného života a právo na ochranu osobních údajů, zásady zákonnosti a přiměřenosti trestných činů a trestů zahrnující rovněž požadavek přesnosti, srozumitelnosti a předvídatelnosti v trestním právu, presumpci neviny, jakož i volný pohyb, jak je stanoví čl. 21 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie a směrnice 2004/38/ES. Provádění této směrnice se musí řídit těmito právy a zásadami.
- Provádění této směrnice se musí řídit uvedenými právy a zásadami, přičemž musí být zohledněna rovněž Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod, Mezinárodní pakt o občanských a politických právech a další závazky v oblasti lidských práv podle mezinárodního práva.**
- (19a) **V důsledku této směrnice by nemělo dojít ke změnám práv, závazků a úkolů členských států podle mezinárodního práva včetně mezinárodního humanitárního práva. Tato směrnice se nevztahuje na činnosti ozbrojených sil při ozbrojených konfliktech ve smyslu mezinárodního humanitárního práva, jež se řídí tímto právem, ani na činnosti vojenských sil státu při výkonu úředních povinností, pokud se na ně vztahují jiná pravidla mezinárodního práva.**
- (20) Provádění kriminalizace podle této směrnice by mělo být přiměřené povaze a okolnostem trestného činu s ohledem na sledované zákonné cíle a jejich nezbytnost v demokratické společnosti a mělo by vyloučit jakoukoliv formu svévole, **rasismu** nebo diskriminace.

- (20a) **Žádné ustanovení této směrnice by nemělo být vykládáno tak, že má za cíl snížit či omezit šíření informací pro vědecké či akademické účely nebo pro účely podávání zpráv. Vyjádření radikálních, polemických či kontroverzních názorů ve veřejné diskusi o citlivých politických otázkách spadá mimo oblast působnosti této směrnice, a zejména mimo definici veřejného podněcování ke spáchání teroristických trestných činů.**
- (21) U členských států vázaných touto směrnicí by směrnice měla nahradit rámcové rozhodnutí 2002/475/SVV⁹.
- (22) V souladu s článkem 3 Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, oznámily Spojené království a Irsko své přání účastnit se přijímání a používání této směrnice.

A/NEBO

- (23) V souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se Spojené království a Irsko neúčastní přijímání a uplatňování této směrnice, a proto pro ně není závazná a nepodléhá jejímu uplatňování.
- (24) V souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice, a proto pro něj není závazná a nepodléhá jejímu uplatňování. Rámcové rozhodnutí 2002/475/SVV bude pro Dánsko i nadále závazné a použitelné.

⁹ Ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2008/919/SVV ze dne 28. listopadu 2008, kterým se mění rámcové rozhodnutí 2002/475/SVV (Úř. věst. L 330, 9.12.2008, s. 21).

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

HLAVA I: PŘEDMĚT A DEFINICE

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví minimální pravidla pro definici trestných činů a trestních sankcí v oblasti teroristických trestných činů, trestných činů spojených s teroristickou skupinou a trestných činů spojených s teroristickými činnostmi, jakož i (...) opatření na ochranu obětí terorismu a na pomoc obětem terorismu.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se použijí tyto definice:

- (a) „finančními prostředky“ se rozumí majetek všeho druhu, ať hmotný nebo nehmotný, movitý nebo nemovitý, bez ohledu na způsob jeho získání, a právní dokumenty nebo nástroje v jakékoliv formě včetně elektronické nebo digitální, které dokládají vlastnictví takového majetku nebo podíl na něm, včetně bankovních úvěrů, cestovních šeků, bankovních šeků, platebních příkazů, akcií, cenných papírů, dluhopisů, směnek, akreditivů;
- (b) „právní osobou“ se rozumí každý subjekt, který má podle příslušné právní úpravy právní subjektivitu, s výjimkou států nebo veřejných subjektů při výkonu státní moci a s výjimkou veřejných mezinárodních organizací;
- (c) „teroristickou skupinou“ se rozumí strukturovaná skupina více než dvou osob existující po delší dobu, která jedná ve shodě s cílem páchat teroristické trestné činy; **„strukturovanou skupinou“ se rozumí skupina, která není nahodile vytvořena za účelem bezprostředního spáchání trestného činu; její členové nemusejí mít formálně vymezené úlohy, není nezbytná kontinuita členství ani rozvinutá struktura.**
- (d) sloučeno s písmenem c).

HLAVA II:
TERORISTICKÉ TRESTNÉ ČINY A TRESTNÉ ČINY SPOJENÉ S TERORISTICKOU
SKUPINOU

Článek 3
Teroristické trestné činy

1. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby byla za teroristické trestné činy považována úmyslná jednání uvedená v odstavci 2, vymezená ve vnitrostátních právních předpisech jako trestné činy, která mohou vzhledem ke své povaze nebo souvislostem závažně poškodit zemi nebo mezinárodní organizaci, byla-li spáchána s jedním nebo více z těchto cílů:
 - (a) závažným způsobem zastrážit obyvatelstvo;
 - (b) protiprávně přinutit vládu nebo mezinárodní organizaci, aby jednala určitým způsobem nebo aby se jednání zdržela;
 - (c) závažným způsobem destabilizovat či zničit základní politické, ústavní, hospodářské nebo sociální struktury země nebo mezinárodní organizace.
2. Mezi úmyslná jednání uvedená v odstavci 1 patří:
 - (a) útoky ohrožující lidský život s možným následkem smrti;
 - (b) útoky ohrožující tělesnou integritu člověka;
 - (c) únos nebo braní rukojmí;
 - (d) způsobení rozsáhlého poškození vládních nebo veřejných zařízení, dopravního systému, infrastruktury, včetně informačního systému, pevné plošiny na kontinentálním šelfu, veřejného místa nebo soukromého majetku, které může ohrozit lidské životy nebo vyústit ve značné hospodářské ztráty;
 - (e) zmocnění se letadla, lodi nebo jiných prostředků veřejné či nákladní dopravy;
 - (f) výroba, držení, získání, přeprava, dodání nebo užití zbraní, výbušnin nebo zbraní jaderných, biologických nebo chemických, jakož i výzkum a vývoj biologických a chemických zbraní;
 - (g) vypouštění nebezpečných látek nebo zakládání požárů, vyvolání povodní nebo zavinění výbuchů, jejichž důsledkem je ohrožení lidských životů;

- (h) narušení nebo přerušení dodávek vody, elektrické energie nebo jiného základního přírodního zdroje, jehož důsledkem je ohrožení lidských životů;
- (i) **neoprávněné zasahování do informačních systémů podle článku 4 směrnice 2013/40/EU o útocích na informační systémy v případech, kdy se použije čl. 9 odst. 3 nebo čl. 9 odst. 4 písm. b) nebo c) uvedené směrnice, a neoprávněné zasahování do údajů podle článku 5 směrnice 2013/40/EU o útocích na informační systémy v případech, kdy se použije čl. 9 odst. 4 písm. c) uvedené směrnice;**
- (j) výhrůžky spáchání některého z činů uvedených v písmenech a) až i).

Článek 4

Trestné činy spojené s teroristickou skupinou

Každý členský stát přijme opatření nezbytná k zajištění trestnosti těchto úmyslných jednání:

- (a) vedení teroristické skupiny;
- (b) účast na činnostech teroristické skupiny včetně dodávání informací nebo materiálních zdrojů, či financování činnosti jakýmkoliv způsobem s vědomím, že uvedená účast napomáhá trestné činnosti teroristické skupiny.

HLAVA III: TRESTNÉ ČINY SPOJENÉ S TERORISTICKÝMI ČINNOSTMI

Článek 5

Veřejné podněcování ke spáchání teroristického trestného činu

Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily trestnost úmyslného šíření sdělení, jehož záměrem je podnítit spáchání některého z trestných činů uvedených v čl. 3 odst. 2 písm. a) až i), a trestnost jakéhokoliv jiného úmyslného zpřístupňování takového sdělení veřejnosti, pokud takové jednání přímo či nepřímo, **například formou glorifikace teroristických činů, obhajuje páčání teroristických trestných činů, a dává tak vyvstat** nebezpečí, že jeden či více takových trestných činů může být spáchán.

Článek 6

Nábor teroristů

Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily trestnost úmyslného získávání jiné osoby ke spáchání některého z trestných činů uvedených v čl. 3 odst. 2 písm. a) až i) nebo v článku 4.

Článek 7

Poskytování výcviku teroristů

Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily trestnost úmyslného poskytování návodů k výrobě nebo použití výbušnin, střelných nebo jiných zbraní nebo škodlivých či nebezpečných látek, nebo k jiným specifickým metodám či technikám za účelem spáchání některého z trestných činů uvedených v čl. 3 odst. 2 písm. a) až i) nebo za účelem přispění ke spáchání některého z těchto činů, s vědomím, že poskytované dovednosti jsou určeny k použití za tímto účelem.

Článek 8

Absolvování výcviku teroristů

Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily trestnost úmyslného přijetí návodu od jiné osoby k výrobě nebo použití výbušnin, střelných nebo jiných zbraní nebo škodlivých či nebezpečných látek nebo k jiným specifickým metodám či technikám za účelem spáchání některého z trestných činů uvedených v čl. 3 odst. 2 písm. a) až i) nebo za účelem přispění ke spáchání některého z těchto činů.

Článek 9

*Vycestování do zahraničí **za účelem** terorismu*

Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily trestnost úmyslného vycestování **mimo Unii, přímo nebo přes jeden či více členských států Unie**, za účelem spáchání teroristického trestného činu podle článku 3 nebo přispění k jeho spáchání, za účelem účasti na činnosti teroristické skupiny podle článku 4 **s vědomím, že taková účast přispěje k trestné činnosti této skupiny**, nebo za účelem poskytnutí či absolvování výcviku teroristů podle článků 7 a 8.

Článek 10

*Organizování cesty do zahraničí **za účelem** terorismu nebo jakékoliv napomáhání při vycestování do zahraničí*

Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily trestnost jakékoliv úmyslného jednání s cílem zorganizovat jakékoliv osobě vycestování do zahraničí za účelem terorismu, jak je definováno v článku 9, nebo jí při tomto vycestování napomáhat, a to s vědomím, že takto poskytnutá pomoc je pro účely terorismu.

Článek 11
Financování terorismu

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily trestnost úmyslného poskytování nebo shromažďování finančních prostředků, jakýmkoliv způsobem, přímo nebo nepřímo, se záměrem nebo s vědomím, že budou zcela nebo částečně použity ke spáchání některého z trestných činů uvedených v člancích 3 až 10 (...) **nebo k přispění k jeho spáchání.**
2. **Pokud se financování terorismu podle odstavce 1 týká některého z trestných činů uvedených v člancích 3, 4 nebo 9, není nezbytné, aby dotčené finanční prostředky byly ke spáchání kteréhokoli z těchto trestných činů nebo k přispění k jeho spáchání skutečně použity, ať již v plné míře, nebo částečně, ani není nezbytné, aby bylo pachateli známo, pro jaký konkrétní trestný čin nebo činy mají být tyto finanční prostředky použity.**

Článek 12
Další trestné činy spojené s teroristickými činnostmi

Každý členský stát přijme opatření nezbytná k zařazení těchto úmyslných činů mezi trestné činy spojené s teroristickými činnostmi:

- a) krádež za přitěžujících okolností s cílem spáchat některý z trestných činů uvedených v článku 3,
- b) vydírání s cílem spáchat některý z trestných činů uvedených v článku 3,
- c) padělání veřejných listin s cílem spáchat některý z činů uvedených v čl. 3 odst. 2 písm. a) až i), v čl. 4 písm. b) **a v článku 9.**

Článek 13
(znění sloučeno s článkem 12)

Článek 14
(znění sloučeno s článkem 12)

**HLAVA IV: OBECNÁ USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE TERORISTICKÝCH TRESTNÝCH ČINŮ,
TRESTNÝCH ČINŮ SPOJENÝCH S TERORISTICKOU SKUPINOU A TRESTNÝCH ČINŮ
SPOJENÝCH S TERORISTICKÝMI ČINNOSTMI**

Článek 15
Vztah k teroristickým trestným činům

K trestnosti činu uvedeného v článku 4 a hlavě III není nezbytné, aby byl teroristický trestný čin skutečně spáchán, **a pokud jde o trestné činy uvedené v člancích 5 až 10 a 12, není ani nezbytné prokázat spojitost s jiným konkrétním trestným činem vymezeným touto směrnicí.**

Článek 16
Pomoc nebo nabádání, návod a pokus

1. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby zajistil trestnost pomoci nebo nabádání v případě trestných činů uvedených v člancích 3 až 8 a v člancích 11 a **12**.
2. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby zajistil trestnost návodu k trestným činům uvedeným v člancích 3 až **12**.
3. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby zajistil trestnost pokusu o spáchání trestných činů uvedených v člancích 3, 6, 7, 9 a člancích 11 a **12**, s výjimkou držení, jak stanoví čl. 3 odst. 2 písm. f), a trestného činu uvedeného v čl. 3 odst. 2 písm. j).

Článek 17

Sankce pro fyzické osoby

1. Každý členský stát přijme nezbytná opatření k zajištění toho, aby za trestné činy uvedené v článcích 3 až **12** a v článku 16 bylo možné uložit účinné, přiměřené a odrazující tresty, které mohou vést k **předání nebo** vydání pachatele.
2. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby za teroristické trestné činy uvedené v článku 3 a trestné činy uvedené v článku 16, pokud jsou spojeny s teroristickým činem, bylo možné uložit vyšší sazby trestu odnětí svobody, než které se ukládají pro takové činy podle vnitrostátních právních předpisů při neexistenci zvláštního úmyslu požadovaného podle článku 3, kromě případů, kdy stanovené tresty již představují nejvyšší možnou výši trestu ukládanou podle vnitrostátních právních předpisů.
3. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby za trestné činy uvedené v článku 4 bylo možné uložit trest odnětí svobody s horní hranicí sazby nejméně patnáct let za trestný čin uvedený v čl. 4 písm. a) a nejméně osm let za trestné činy uvedené v článku 4 písm. b). Pokud je teroristický čin uvedený v čl. 3 odst. 2 písm. j) spáchán osobou vedoucí teroristickou skupinu, jak je uvedeno v článku 4 písm. a), horní hranice trestní sazby nesmí být nižší než osm let.

Článek 18
Polehčující okolnosti

Každý členský stát může přijmout nezbytná opatření, aby zajistil možnost snížení sankcí uvedených v článku 17, pokud se pachatel:

- (a) zřekne teroristické činnosti a
- (b) poskytne správním nebo soudním orgánům informace, které by jiným způsobem získat nemohly a které jim pomáhají v:
 - (1) zabránění trestnému činu nebo zmírnění jeho dopadů;
 - (2) identifikaci nebo soudním stíhání dalších pachatelů;
 - (3) nalezení důkazů nebo
 - (4) zabránění dalším trestným činům uvedeným v člancích 3 až **12** a v článku 16.

Článek 19
Odpovědnost právnických osob

1. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby zajistil, že právnické osoby lze činit odpovědnými za trestné činy uvedené v člancích 3 až **12** a v článku 16, které v jejich prospěch spáchá jakákoliv osoba jednající samostatně nebo jako člen orgánu dotyčné právnické osoby a působící v této právnické osobě ve vedoucím postavení na základě:
 - (a) oprávnění zastupovat tuto právnickou osobu;
 - (b) pravomoci přijímat rozhodnutí jménem této právnické osoby;
 - (c) pravomoci vykonávat kontrolu v rámci této právnické osoby.
2. Každý členský stát rovněž přijme opatření nezbytná k zajištění odpovědnosti právnických osob v případech, kdy nedostatek dohledu nebo kontroly ze strany osoby uvedené v odstavci 1 umožnil spáchání některého z trestných činů uvedených v člancích 3 až **12** a v článku 16 ve prospěch uvedené právnické osoby osobou podřízenou osobě uvedené v odstavci 1.

3. Odpovědnost právnických osob podle odstavců 1 a 2 nevylučuje trestní stíhání fyzických osob, které jsou pachateli, návodci nebo pomocníky některého z trestných činů uvedených v člancích 3 až **12** a v článku 16.

Článek 20

Sankce ukládané právnickým osobám

Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby právnickou osobu odpovědnou podle článku 19 bylo možné postihnout účinnými, přiměřenými a odrazujícími sankcemi, které zahrnují pokuty trestní nebo jiné povahy a mohou zahrnovat i jiné sankce, například:

- (a) zbavení oprávnění pobírat veřejné výhody nebo podporu;
- (b) dočasný nebo trvalý zákaz provozování obchodní činnosti;
- (c) uložení soudního dohledu;
- (d) zrušení rozhodnutím soudu;
- (e) dočasné nebo trvalé uzavření provozoven užívaných pro spáchání trestného činu.

Článek 21

Soudní příslušnost a stíhání

1. Každý členský stát přijme opatření nezbytná ke stanovení soudní příslušnosti svých soudů pro trestné činy uvedené v člancích 3 až **12** a v článku 16, je-li:
- (a) trestný čin spáchán zcela nebo zčásti na jeho území;
 - (b) trestný čin spáchán na palubě lodi plující pod jeho vlajkou nebo letadla registrovaného v uvedeném členském státě;
 - (c) pachatel státním příslušníkem uvedeného členského státu nebo má v tomto státě bydliště;
 - (d) **(vypouští se)**

- (e) trestný čin spáchaný ve prospěch právnické osoby usazené na jeho území;
- (f) trestný čin spáchaný proti jeho institucím nebo obyvatelům nebo proti orgánu, instituci, úřadu nebo agentuře Evropské unie, jejichž sídlo je na území dotyčného členského státu.

Každý členský stát může rozšířit soudní příslušnost svých soudů, je-li trestný čin spáchaný na území některého členského státu.

1a. Každý členský stát může rozšířit soudní příslušnost svých soudů tak, aby zahrnovala výcvik teroristů podle článku 7, poskytuje-li pachatel výcvik jeho státním příslušníkům nebo osobám s bydlištěm na jeho území, v případech, kdy není použitelný odstavec 1. Členské státy o takovém rozšíření soudní příslušnosti informují Komisi.

2. Spadá-li trestný čin do příslušnosti soudu více členských států a může-li kterýkoliv z těchto členských států vést účinné trestní stíhání na základě stejných skutečností, spolupracují dotyčné členské státy při rozhodování, který z nich bude pachatele trestně stíhat, aby se soudní řízení pokud možno soustředilo v jednom členském státě. Za tímto účelem se členské státy mohou obracet na agenturu Eurojust, aby tak usnadnily spolupráci svých soudních orgánů a koordinaci jejich postupu.

(...) Je brán zřetel na tyto faktory:

- (a) členským státem, v němž bude trestný čin stíhán, je členský stát, na jehož území byl trestný čin spáchaný,
- (b) členským státem, v němž bude trestný čin stíhán, je členský stát, jehož je pachatel státním příslušníkem nebo v němž má bydliště,
- (c) členským státem, v němž bude trestný čin stíhán, je členský stát, z něhož pocházejí oběti,
- (d) členským státem, v němž bude trestný čin stíhán, je členský stát, na jehož území byl pachatel zadržen.

3. Každý členský stát přijme opatření nezbytná ke stanovení své soudní příslušnosti pro trestné činy uvedené v člancích 3 až 12 a v článku 16 pro případy, kdy odmítne předat nebo vydat osobu podezřelou nebo usvědčenou z daného trestného činu do jiného členského státu nebo třetí země.

4. Každý členský stát zajistí, aby se jeho soudní příslušnost vztahovala na případy jakéhokoli z trestných činů uvedených v člancích 4 a 16, které byly zcela nebo zčásti spáchány na jeho území, nezávisle na tom, kde má teroristická skupina základnu nebo kde páchá trestnou činnost.
5. Tímto článkem není dotčen výkon soudní příslušnosti v trestních věcech členským státem v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy.

Článek 21a

Vyšetřovací nástroje

Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby osoby, útvary nebo služby odpovědné za vyšetřování nebo stíhání trestných činů podle článků 3 až 12 měly k dispozici účinné vyšetřovací nástroje, jako jsou například ty, které se používají v případech organizované trestné činnosti nebo jiné závažné trestné činnosti.

Článek 21b

Základní zásady týkající se svobody tisku a svobody projevu v jiných sdělovacích prostředcích

Členské státy mohou vymezit podmínky v souladu s požadavky a s obsahem základních zásad vztahujících se ke svobodě tisku a svobodě projevu v jiných sdělovacích prostředcích, jimiž se řídí práva a povinnosti tisku a jiných sdělovacích prostředků a procesní záruky pro ně, pokud se tato pravidla vztahují k určení nebo omezení odpovědnosti.

HLAVA V: USTANOVENÍ O PODPOŘE, OCHRANĚ A PRÁVECH OBĚTÍ TERORISMU

Článek 22

(...) Pomoc a podpora pro oběti terorismu

1. Členské státy zajistí, aby vyšetřování nebo stíhání trestných činů, na které se vztahuje tato směrnice, nezáviselo na oznámení nebo obvinění osobou, která se stala obětí terorismu, nebo jinou osobou, která se stala obětí daného trestného činu, alespoň tehdy, došlo-li ke spáchání těchto činů na území členského státu.
2. Členské státy zajistí zřízení služeb (...) **podpory zaměřených na zvláštní potřeby obětí terorismu v souladu se směrnicí 2012/29/EU, jež jsou dostupné obětem terorismu bezprostředně po teroristickém útoku a následně tak dlouho, jak je třeba. Tyto služby jsou poskytovány navíc ke službám obecné podpory pro oběti nebo jako jejich integrovaná součást, přičemž služby obecné podpory se v takovém případě mohou obracet na již existující subjekty, které poskytují odbornou podporu.**
3. Služby **podpory** jsou **schopny** poskytovat pomoc a podporu **obětem terorismu v souladu s jejich zvláštními potřebami (...)**. Služby jsou důvěrné, bezplatné a snadno dostupné pro všechny oběti terorismu. Zahrnují zejména:
 - (a) emocionální a psychologickou podporu, podporu a poradenství v případě traumatu;
 - (b) poskytování poradenství a informací o veškerých příslušných právních, praktických nebo finančních záležitostech.
4. Tato směrnice se použije souběžně se směrnicí 2012/29/EU, aniž by byla dotčena opatření v ní stanovená.

Článek 22a

Ochrana obětí terorismu

Členské státy zajistí dostupnost opatření na ochranu obětí terorismu a jejich rodinných příslušníků v souladu se směrnicí 2012/29/EU. Při určování, zda a v jaké míře by uvedené osoby měly využít (...) ochranných opatření během trestního řízení, je zvláštní pozornost věnována riziku zastrašování a odvety a potřebě chránit důstojnost a fyzickou integritu obětí terorismu, a to i během výslechů a svědeckých výpovědí.

Článek 23

Práva obětí terorismu s bydlištěm v jiném členském státě

1. Členské státy zajistí, (...) **aby oběti terorismu s bydlištěm v jiném členském státě, než je členský stát, (...) kde došlo k dotyčným teroristickému trestnému činu, měly přístup k informacím o svých právech, dostupných službách podpory a (...) programech odškodnění v členském státě, kde byl dotyčný teroristický trestný čin spáchán. Dotčené členské státy přijmou v tomto ohledu patřičná opatření ve prospěch usnadnění spolupráce mezi svými příslušnými orgány nebo subjekty poskytujícími odbornou podporu, aby byl zajištěn faktický přístup obětí k uvedeným informacím.**
2. Členské státy zajistí, aby všechny oběti terorismu měly přístup k pomoci (...) a službám podpory uvedeným v článku 22 na území členského státu, kde mají bydliště, a to i v případě, že k teroristickému trestnému činu došlo v jiném členském státě.

HLAVA VI: ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 24

Nahrazení rámcového rozhodnutí 2002/475/SVV o boji proti terorismu

Rámcové rozhodnutí 2002/475/SVV se v členských státech vázaných touto směrnicí nahrazuje, aniž jsou dotčeny povinnosti dotčených členských států související s lhůtami pro provedení tohoto rámcového rozhodnutí ve vnitrostátním právu.

U členských států vázaných touto směrnicí se odkazy na rámcové rozhodnutí 2002/475/SVV považují za odkazy na tuto směrnici.

Článek 25

Provedení

1. Členské státy uvedou v platnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do [24 měsíců od jejího přijetí]. Neprodleně sdělí znění těchto předpisů Komisi.

Při přijetí členskými státy musí dotčené předpisy obsahovat odkaz na tuto směrnici, nebo tento odkaz musí být uveden při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 26
Podávání zpráv

1. Komise do [24 měsíců po uplynutí lhůty pro provedení směrnice] předloží zprávu Evropskému parlamentu a Radě, v níž posoudí, do jaké míry členské státy přijaly opatření nezbytná pro dosažení souladu s touto směrnicí.
2. Komise do [48 měsíců po uplynutí lhůty pro provedení směrnice] předloží zprávu Evropskému parlamentu a Radě, v níž posoudí dopad a přidanou hodnotu této směrnice v boji proti terorismu. Komise vezme rovněž v úvahu informace poskytnuté členskými státy podle rozhodnutí 2005/671/SVV.

Článek 27
Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 28
Určení

Tato směrnice je určena členskými státy v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda/předsedkyně